

BUDAPEST RENDŐRFŐKAPITÁNYA

Szám: 01000/21140-1/2017.ált.

Tárgy: gyülekezési jog hatálya alá
tartozó rendezvény megtiltása

H A T Á R O Z A T

[REDACTED] 2017. április 05. napján 07.04 órakor bejelentést tett a **2017. április 05. napján 08.00 órától 2017. április 06. napján 13.00 óráig Budapest Hídjain** tartandó rendezvényre.

A rendezvény bejelentésben megjelölt helyszínen és időpontban történő megtartását a gyülekezési jogról szóló 1989. évi III. törvény (a továbbiakban Gytv.) 8. § (1) bekezdése alapján, tekintettel arra, hogy a közlekedés más útvonalon nem biztosítható

m e g t i l t o m.

Határozatom jogerős, ellene fellebbezésnek helye nincs. A határozat bírósági felülvizsgálata a közléstől számított 3 (három) napon belül kérhető a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz címzett, de a Budapesti Rendőr-főkapitányságon benyújtott kérelemmel. A kérelem a tiltás hatályát nem érinti, a kérelemhez jelen határozatot csatolni kell.

I n d o k o l á s

[REDACTED] 2017. április 05. napján 07.04 órakor bejelentést tett a **2017. április 05. napján 08.00 órától 2017. április 06. napján 13.00 óráig Budapest Hídjain** tartandó rendezvényre.

A bejelentő a rendezvényét gyors reagálású demonstrációként jelentette be figyelemmel a CEU törvény megszavazására. A demonstrálók célja, hogy a törvényt Magyarország Kormánya visszavonja.

A demonstráció során a bejelentő Budapest minden hídját le kívánja zárni a forgalom elől.

A rendezvényen a szervező 8000-10.000 fő részvételére számít, ehhez 20-40 fő rendezőt állít ki, a létszám emelkedésével a rendezők számát arányosan emeli.

Tekintettel a bejelentés Budapesti Rendőr-főkapitányságra történt beérkezési idejére (2017. április 05. 07.04 óra) egyeztető tárgyalás megtartására nem volt mód, valamint a rendezvény biztosíthatóságát sem tette lehetővé a késői bejelentés.

A rendőrség feladata a gyülekezési jog kapcsán kettős. Egyrészt biztosítani kell a bejelentett és meg nem tiltott rendezvényeknek a bejelentésben foglaltaknak megfelelő megvalósíthatóságát, másrészt pedig biztosítani kell a rendezvényen részt nem vevők jogait is. Vagyis az államot nem csak tartózkodás, hanem pozitív kötelezettségek is terhelik a gyülekezési jog biztosítása terén.

Az Egyesült Nemzetek Közgyűlése XXI. ülészakán, 1966. december 16-án elfogadott Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya (kihirdette: 1976. évi 8. törvényerejű rendelet) 21. cikke szerint „A békés gyülekezés jogát el kell ismerni. E jog gyakorlását csak a törvényben megállapított olyan korlátozásoknak lehet alávetni, amelyek egy demokratikus társadalomban az állam biztonsága, a közbiztonság és a közrend, illetőleg a közegészség, a közérkölc vagy mások jogai és szabadsága védelme érdekében szükségesek.”

Az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában 1950. november 04-én kelt Egyezmény (kihirdette: 1993. évi XXXI. törvény) 11. cikke szerint „Mindenkinek joga van a békés célú gyülekezés szabadságához és a másokkal való egyesülés szabadságához, beleértve érdekei védelmében a szakszervezetek alapítását és az azokhoz való csatlakozásnak a jogát.

E jogok gyakorlását csak a törvényben meghatározott, olyan korlátozásoknak lehet alávetni, amelyek egy demokratikus társadalomban a nemzetbiztonság vagy közbiztonság, a zavargás vagy bűnözés megakadályozása, a közegészség, az erkölcsök, illetőleg mások jogai és szabadságai védelme érdekében szükségesek.

Ez a Cikk nem tiltja, hogy e jogoknak a fegyveres erők, a rendőrség vagy az államigazgatás tagjai által történő gyakorlását a törvény korlátozza.”

A gyülekezési jog gyakorlása, annak térbeli, időbeli kiterjedése szempontjából általában érinti a gyülekezési jogot gyakorlókon kívüliek jogát.

Azokban az esetekben, amikor a gyülekezési jog és egy másik alkotmányos alapjog érintkezik, vagy ütközik egymással, a két jog szükségképpen korlátozza egymást. Ha bármelyik – akár a gyülekezési jog, akár a vele szemben álló jog – teljesen szabadon érvényesülhetne, akkor fel kellene tételeznünk, hogy a szabadon érvényesülő jognak alkotmányosan garantált elsőbbsége van a másikkal szemben.

Magyarország Alaptörvénye nem ismeri az alapvető jogok hierarchiáját. Valamennyi alkotmányos alapjog ugyanazon az alkotmányos alapjogi szinten helyezkedik el, egyiknek sincs garantált, eleve meghatározott elsőbbsége a másikkal szemben. Leszögezhető tehát, hogy vannak olyan alapjogok, amelyek szembekerülhetnek a gyülekezési joggal, s éppen ezért korlátozhatják is azt.

A rendezvény megtartásánál nemcsak a rendezvényen résztvevők jogát, hanem az egész közösség érdekét kell figyelembe venni, ideértve azokat is, akiket a rendezvény tágabb, vagy szűkebb értelemben érint, mint a rendezvény helyszínén vagy ahhoz közel élők, dolgozókat, közlekedőket.

Magyarország Alaptörvényének IX. cikke alkalmazható a hasonló esetekben, mely szerint:

- „ (1) Mindenkinnek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához.
(2) Magyarország elismeri és védi a sajtó szabadságát és sokszínűségét, biztosítja a demokratikus közvélemény kialakulásához szükséges szabad tájékoztatás feltételeit.
(3) A demokratikus közvélemény kialakulásához választási kampányidőszakban szükséges megfelelő tájékoztatás érdekében politikai reklám médiaszolgáltatásban kizárólag ellenérték nélkül, az esélyegyenlőséget biztosító, sarkalatos törvényben meghatározott feltételek mellett közölhető.
(4) A véleménynyilvánítás szabadságának a gyakorlása nem irányulhat mások emberi méltóságának a megsértésére.
(5) A véleménynyilvánítás szabadságának a gyakorlása nem irányulhat a magyar nemzet, a nemzeti, etnikai, faji vagy vallási közösségek méltóságának a megsértésére. Az ilyen közösséghez tartozó személyek - törvényben meghatározottak szerint - jogosultak a közösséget sértő véleménynyilvánítás ellen, emberi méltóságuk megsértése miatt igényeiket bíróság előtt érvényesíteni.”

Az Alaptörvény indokolása szerint a törvény alaptörvényi szinten rögzíti, hogy a véleménynyilvánítási szabadság külső korlátja lehet az emberi méltóság, másrészt meg kívánja teremteni az alkotmányos alapjait annak, hogy a közösségek méltóságának megsértése esetén polgári jogi eszközökkel lehessen szankcionálni a gyűlölködő megnyilvánulások bizonyos eseteit. A véleménynyilvánítási szabadság alkotmányos határait úgy kell meghatározni, hogy azok a véleményt nyilvánító személy alanyi joga mellett a közvélemény kialakulásának, illetve szabad alakításának a demokrácia szempontjából nélkülözhetetlen érdekét is figyelembe vegyék.

Az Alaptörvény IX. Cikkében foglaltak szerint Magyarországon törvényi szinten implementálásra kerülnek – így jogrendszerünk részét képezik – azok a nemzetközi egyezmények, amelyek alapján más személyek emberi méltóságának sérelme, így mozgásszabadsághoz fűződő jogának sérelme a lefolytatott közigazgatási eljárásban jogszabálysértés nélkül értékelhető.

Az Alkotmánybíróság a 75/2008. (V.29.) AB határozatban a gyülekezéshez való jog kommunikációs alapjoként a véleménynyilvánítás szabadságával együttesen kezeli. Ebből következik, hogy a gyülekezéshez való jog korlátozhatóságának vizsgálatakor nem egyszerűen az Alkotmánybíróság által kidolgozott alapjogi tesztet, hanem a véleménynyilvánítás szabadsága védelme érdekében megfogalmazott tesztet alapul kell venni.

Az Alkotmánybíróság a 30/1992. (V.26.) AB határozatban megállapította, miszerint a véleménynyilvánítás szabadságával szemben mérlegelendő korlátozó törvénynek nagyobb a súlya, ha a közvetlenül másik alanyi alapjog érvényesítésére és védelmére szolgál, kisebb, ha ilyen jogokat csakis mögöttesen, valamely intézmény közvetítésével véd, és legkisebb, ha csupán valamely elvont érték önmagában a tárgya (pl. köznyugalom). Minél közelebbi és konkrétabb tehát az összefüggés a vélemény kinyilvánítása és annak sérelemben megnyilvánuló eredménye – tehát más alapjogok sérelme – között, a véleménynyilvánítás joga annál jobban korlátozható.

A gyülekezési jog gyakorlása során ez azt jelenti, hogy amennyiben a gyülekezéshez való jog gyakorlása más alapjogot érint, sőt kifejezetten felveti azok sérelmét, úgy a gyülekezéshez való jog korlátozása nem csupán szükséges, hanem a korlátozás mértéke is nagyobb lehet. Ezt az álláspontot erősíti meg az Alkotmánybíróság 75/2008. (V.29.) AB határozatának azon megállapítása, amely szerint a mások jogainak és szabadságának sérelme nem pusztán korlátozza a gyülekezési jogot: abba ugyanis nem tartozik bele a bűnelkövetés, a jogsérelem okozás, vagy a fegyveres megmozdulás.

A fentebb már hivatkozott Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya 12. cikke szerint „Minden olyan személynek, aki törvényesen tartózkodik valamely állam területén, joga van e területen a szabad mozgásra és a tartózkodási helye szabad megválasztására. Mindenki szabadon

elhagyhat bármely országot, ideértve saját országát is. A fent említett jogok csak a törvényben meghatározott olyan korlátozásoknak vethetők alá, amelyek az állam biztonságának, a közrendnek, a közegészségügynek, a közérkölcnek, valamint mások jogainak és szabadságainak a védelme érdekében szükségesek, és amelyek összhangban vannak az Egyezségokmányban elismert egyéb jogokkal.”

A Gytv. 8. § (1) bekezdése szerint „*a bejelentéshez kötött rendezvény megtartása a népképviselői szervek vagy a bíróságok zavartalan működését súlyosan veszélyeztetné, vagy ha a közlekedés más útvonalon nem biztosítható, a rendőrség a bejelentésnek a hatósághoz való beérkezésétől számított 48 órán belül a rendezvénynek a bejelentésben megjelölt helyszínen, vagy időben való megtartását megtilthatja.*”

A bejelentő Budapest minden hídját le kívánja zárni, tehát lehetetlenné akarja tenni a közlekedést a város budai és pesti oldala között. Ezen tény minden további részletes vizsgálatot mellőzve megalapozza a közlekedés ellehetetlenülésének megállapíthatóságát.

Az Alaptörvény M) cikkének (1) bekezdése alapján „*Magyarország gazdasága az értékteremtő munkán és a vállalkozás szabadságán alapszik.*”

Az Alaptörvény XII. cikk (1) bekezdése alapján „*Mindenkinek joga van a munka és a foglalkozás szabad megválasztásához, valamint a vállalkozáshoz. Képességeinek és lehetőségeinek megfelelő munkavégzéssel mindenki köteles hozzájárulni a közösség gyarapodásához.*”

Az Alaptörvény XXVII. cikk (1) bekezdése alapján „*Mindenkinek, aki törvényesen tartózkodik Magyarország területén, joga van a szabad mozgáshoz és tartózkodási helye szabad megválasztásához.*”

Az Alkotmánybíróság 21/1994. (IV. 16.) AB határozata alapján a vállalkozáshoz, illetve munkához való jogot ún. valódi alapjognak tekinthető, amely a szabadságjogokhoz hasonló védelemben részesül az állami beavatkozások és korlátozások ellen, amely azt jelenti, hogy a korlátozásoknak az Alkotmánybíróság gyakorlata alapján meg kell felelnie a szükségességi-arányossági tesztnek.

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 20.Kpk.45.936/2015/4. és 17.Kpk.45.415/2015/4. számú végzései alapján a Budapesti Rendőr-főkapitányságnak azt kell vizsgálnia, hogy a bejelentett rendezvény tervezett helye és ideje nem jár-e a közlekedés rendjének aránytalan sérelmével. Az aránytalan sérelem jogi fogalma ebben a kontextusban megegyezik a közlekedés más útvonalon nem történő reális biztosíthatóságának hiányával. E hiány alatt nem pusztán a teljes lehetetlenséget kell érteni, hanem azt is, ha csak aránytalan nehézségek árán oldható meg más útvonalon a közlekedés.

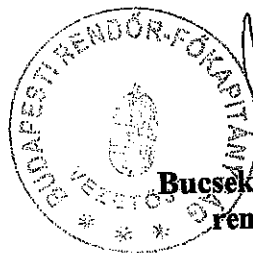
A tömegközlekedési és közúti forgalom ellehetetlenítése az észak-déli irányú budai térség, illetve a Pest belváros és Buda tengely közlekedését kétséget kizáróan ellehetetlenítené. A közlekedő járművek elterelése más útvonalra nem lehetséges.

A rendezvény paramétereire, valamint a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság hivatkozott végzéseire figyelemmel a Gytv. 8. § (1) bekezdés második fordulata alapján a demonstráció megtarthatóságával kapcsolatban a szemben álló jogok sérelmének mérlegelésével a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Felhívom a szervező figyelmét arra, hogy amennyiben a rendezvényt tiltó határozatom ellenére megtartja, úgy a Gytv. 14. § (1) bekezdés értelmében a rendőrség azt felosztatja és a szervezővel szemben eljárást kezdeményez.

Határozatom a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 1. §, 4-5. §, 71-74. §, 97. § (3) bekezdése, a Gytv. 8. § és az 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett, az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában 1950. november 4-én kelt Egyezmény 11. cikkén, valamint az Egyesült Nemzetek Közgyűlése XXI. ülészakán, 1966. december 16-án elfogadott Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya kihirdetéséről szóló 1976. évi 8. törvényerejű rendelet 21. cikkén alapul. A határozattal szembeni jogorvoslati lehetőséget Gytv. 9. § (1) bekezdésében foglaltak biztosítják.

B u d a p e s t, 2017. április ,, 5 .” 7 óra 50 perc

Bucsek Gábor r. vezérőrnagy
rendőrségi főtanácsos

Kapják: [REDACTED]

2. példány BRFK Rendészeti Szervek
3. példány BRFK Általános Jogi és Perképviselési Főosztály